

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 5 december 2001

Nr 1134—1143

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1134	Lag om ändring av socialvårdslagen	3225
1135	Lag om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare	3227
1136	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet	3233
1137	Statsrådets förordning om Folkpensionsanstalten	3234
1138	Statsrådets förordning om ändring av folkpensionsförordningen	3235
1139	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om bostadsbidrag för pensionstagare ...	3236
1140	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om frontmannapension	3237
1141	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om betalning av fronttillägg utomlands	3238
1142	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om komplettering av fördelningen av utbildningsanslag i anslutning till jordbrukets miljöstödd år 2001	3239
1143	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om temporär ändring av 21 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om åtgärder i syfte att hindra spridningen av skadegörare och att utrota dem	3240

Nr 1134

Lag

om ändring av socialvårdslagen

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) 27 b § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag 1109/1997, samt
fogas till 27 c §, sådan den lyder i lag 1365/1992, ett nytt 2 mom. som följer:

27 b §

Vårdaren som ingått avtal med kommunen om stöd för närståendevård har rätt till minst två dygn ledig tid per sådan kalendermånad under vilken han eller hon oavbrutet eller med få avbrott varit bunden vid vården dygnet runt eller fortgående varje dag. Vårdaren anses vara bunden vid vården dygnet runt oberoende av om den vårdbehövande regelbundet en liten del av dygnet anlitar social- eller hälsovårdstjänster som ordnas utanför hem-

met eller får rehabilitering eller undervisning. Lagstadgad ledighet minskar inte vårdarvodets storlek. Kommunen skall sörja för att vården av den vårdbehövande ordnas på ett ändamålsenligt sätt under vårdarens lagstadgade ledighet.

Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om det avtal som skall ingås om stöd för närståendevård, om vårdarvodets storlek och grunderna för det, om vårdarvodenas indexbundenhet, om ledighet samt om sådan annan service som avses i vård- och servi-

RP 153/2001
ShUB 26/2001
RSv 128/2001

ceplanen liksom även om andra för vårdaren, den vårdbehövande och kommunen viktiga omständigheter.

27 c §

En kommun som har ingått ett avtal om stöd för närståendevård med en vårdare skall för vårdaren teckna en sådan försäkring som avses i 57 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Kommunen skall omedelbart vidta åtgärder för att se över de avtal om närståendevård som gäller när denna lag träder i kraft för att de skall motsvara 27 b § i denna lag så att rätten enligt bestämmelsen kan förverkligas senast den 1 maj 2002.

Om en vårdare enligt ett avtal som gäller när denna lag träder i kraft har mer omfattande rätt till ledighet än vad som anges i denna lag, bestäms vårdarens rätt till ledighet enligt avtalet.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1135

L a g**om ändring av lagen om avbytar-service för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om avbytar-service för lantbruksföretagare (1231/1996) 1 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 och 7 §, 16 § 2 mom., 25 §, 26 § 1 mom. 1 punkten, 27 §, 28 § 2 mom., 30 § 1 mom. och 36 § 1 punkten samt
fogas till lagen nya 7 a—7 h §, till 24 § ett nytt 2 mom. samt till lagen nya 27 a—27 c § och en ny 30 a § som följer:

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att för lantbruksföretagare trygga rätten att hålla semester samt att erhålla vikariehjälp för den tid under vilken han eller hon är i behov av vikariehjälp så som bestäms i 5 §. Syftet med denna lag är dessutom att främja lantbruksföretagares möjlighet att anlita avgiftsbelagd avbytarhjälp.

1 punkten avsedd försäkring börjar, med undantag för den semesterrätt som lantbruksföretagare i samma lantbruksföretag inte har tagit ut under kalenderåret i fråga,

2) under den tid företagaren får rehabiliteringsstöd som motsvarar full invalidpension, och inte heller

3) efter det kalenderår under vilket företagaren har fyllt 65 år.

5 §

Lantbruksföretagare som har rätt till vikariehjälp

Rätt till vikariehjälp har en lantbruksföretagare som då behovet av vikariehjälp börjar med en betydande arbetsinsats sörjt och svarat för de göromål som regelbundet hör till skötseln av lantbruksföretaget och som av en i 7 eller 7 a—7 f § avsedd tillfällig orsak inte har möjlighet att utan vikariehjälp sköta de nödvändiga göromål som hör till skötseln av lantbruksföretaget. Då behovet av vikarie-

4 §

Lantbruksföretagare som har rätt till semester

Utän hinder av 1 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till semester

1) under det kalenderår under vilket företagarens skyldighet att uppta i 3 § 1 mom.

hjälp uppskattas beaktas förhållandena i lantbruksföretaget i sin helhet samt möjligheterna att genom interna arrangemang inom företaget sköta göromålen.

7 §

Vikariehjälp på grund av arbetsoförmåga

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av arbetsoförmåga som föranletts av sjukdom eller olycksfall

- 1) för högst sju dagar utan läkarintyg, samt
- 2) på grundval av läkarintyg för högst den tid som arbetsoförmågan enligt intyget varar.

En lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp för högst 300 dagar på grundval av arbetsoförmåga som enligt läkarintyg fortgått oavbrutet eller med små avbrott, förutom om företagaren inom denna tid har anhängiggjort en ansökan om invalidpension eller om det är uppenbart att behovet av vikariehjälp upphör innan vikariehjälpen har fortgått i 365 dagar.

En lantbruksföretagares rätt till vikariehjälp upphör när företagaren får besked om pensionsanstaltens beslut om att han eller hon har beviljats invalidpension tills vidare.

När invalidpension beviljas som rehabiliteringsstöd, har lantbruksföretagaren rätt till vikariehjälp, om det är sannolikt att han eller hon senare förmår fortsätta sitt arbete som lantbruksföretagare i de uppgifter för vilka vikariehjälp senast har lämnats. För meddelande av beslut om vikariehjälp ger pensionsanstalten ett utlåtande till den lokala enheten om huruvida det är sannolikt att lantbruksföretagaren senare förmår fortsätta sitt arbete så som avses ovan. Utlåtandet är bindande för den lokala enheten när den beslutar om lantbruksföretagarens rätt till vikariehjälp. Lantbruksföretagarens rätt till vikariehjälp i det fall som avses i detta moment fortgår högst tills rehabiliteringsstöd betalas ut.

En lantbruksföretagare vars ansökan om invalidpension har avslagits har rätt att få vikariehjälp mot i 28 § 2 mom. avsedd avgift tills hans eller hennes rätt till invalidpension har avgjorts genom en lagkraftvunnen dom.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt får

delge en i 10 § nämnd lokal enhet sitt beslut i ett invalidpensionsärende, om det vid behandlingen av pensionsansökan framgår att lantbruksföretagaren fått vikariehjälp på grund av arbetsoförmåga.

7 a §

Vikariehjälp på grund av rehabilitering och verksamhet som avser att bevara arbetsförmågan

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp

- 1) på grund av rehabilitering för högst den tid som rehabilitering enligt läkarordination eller lag varar, om inte något annat följer av 7 § 4 mom., samt

2) för att kunna delta i av företagshälsovården planerad verksamhet som avser att bevara arbetsförmågan, för högst den tid som den planenliga verksamheten varar.

7 b §

Vikariehjälp på grund av vård av sjukt barn

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av

- 1) att ett barn som inte har fyllt 10 år insjuknat, för högst sju dagar, samt

2) vård eller på lag grundad rehabilitering av ett sjukt barn som inte har fyllt 16 år vid en verksamhetsenhet för sjukvård som avses i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989), för högst den tid som specialvårdspenning betalas till lantbruksföretagaren enligt sjukförsäkringslagen (364/1963).

7 c §

Vikariehjälp på grund av graviditet och förlossning, faderskapsledighet samt vård av adoptivbarn

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av

- 1) graviditet och förlossning, för högst den tid lantbruksföretagaren har rätt till moderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen,

2) faderskapsledighet, för högst den tid lantbruksföretagaren har rätt till faderskapspenning enligt sjukförsäkringslagen, samt

3) vård av adoptivbarn som inte har fyllt sex år, räknat från den tidpunkt då barnet tas för vård, för högst den tid föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen betalas till lantbruksföretagaren.

7 d §

Vikariehjälp på grund av vård av barn under tre år

En lantbruksföretagare som har rätt till semester har rätt att få vikariehjälp på grund av vård i hemmet av barn under tre år efter föräldrapenningsperioden enligt sjukförsäkringslagen, för högst 100 dagar om året per barn och barnets båda föräldrar. Den maximala vikariehjälp som föreskrivs i denna paragraf kan fördelas mellan föräldrarna enligt deras önskemål.

7 e §

Vikariehjälp på grund av vuxenutbildning

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av deltagande i vuxenutbildning, för högst 15 dagar per kalenderår.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. har en lantbruksföretagare som är berättigad till studiepenning för lantbruksföretagare enligt statsrådets beslut om studiepenning för lantbruksföretagare (408/1997) eller vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) rätt att få vikariehjälp på grund av deltagande i vuxenutbildning för högst den tid som en utbildning som stöds på det sätt som avses ovan varar.

7 f §

Vikariehjälp på andra grunder

En till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagare har rätt att få vikariehjälp på grund av

1) fullgörande av beväringstjänst eller

civiltjänst, för högst den tid som anges i värnpliktslagen (452/1950) eller i civiltjänstlagen (1723/1991),

2) repetitionsövningar eller tjänstgöring som ersätter sådana, för högst den tid som tjänstgöringen varar,

3) anhörigs död och begravning, för en dag,

4) deltagande i ett möte för en producentorganisations riksomfattande eller internationella förtroendeorgan, för högst den tid som mötet jämte resor varar, samt

5) av annan tillfällig orsak som är jämförbar med i detta kapitel nämnda orsaker, för högst den tid för vilken det tillförlitligt har visats att vikariehjälp behövs.

7 g §

Vikariehjälp för lantbruksföretagare som fyllt 65 år

Utän hinder av vad som bestäms ovan i denna lag har en lantbruksföretagare som fyllt 65 år rätt till vikariehjälp endast om behovet av vikariehjälp har uppkommit innan lantbruksföretagaren har fyllt 65 år. Lantbruksföretagaren har då rätt att få vikariehjälp för högst 60 dagar under de sex månader som följer efter det att han eller hon har fyllt 65 år.

7 h §

Vikariehjälp på grund av organisering av företagsverksamheten

Utän hinder av vad som bestäms på något annat ställe i denna lag lämnas vikariehjälp på grund av arrangemang som krävs för fortsatt företagsverksamhet eller avslutande av företagsverksamhet då en lantbruksföretagare som har rätt till vikariehjälp har beviljats invalidpension tills vidare eller då behovet av vikariehjälp beror på en till vikariehjälp berättigad lantbruksföretagares död.

I de fall som avses i 1 mom. lämnas vikariehjälp för högst 60 dagar under de sex månader som följer efter delfäendet av beslutet om invalidpension eller efter dödsfallet.

16 §

Avbytaruppgifternas omfattning samt avgiftsbelagd avbytarhjälp

På en till semester berättigad lantbruksföretagares begäran kan den lokala enheten anvisa en lantbruksavbytare som regelbundet utför avbytararbete eller en i 15 § 1 mom. 2 punkten avsedd lantbruksavbytare även för andra uppgifter än sådana som avses i denna lag mot i 28 § 1 mom. föreskriven avgift för högst 120 timmar per till semester berättigad lantbruksföretagare per kalenderår, om detta inte äventyrar ordnande av den service som avses i 14 §.

24 §

Lantbruksföretagares skyldighet att själv ordna sin avbytarjämsnt

En lantbruksföretagare enligt 1 mom. kan också för sig själv ordna avgiftsbelagd avbytarhjälp som motsvarar service enligt 16 § 2 mom.

25 §

Avbytare som lantbruksföretagaren själv anskaffat

En person som är anställd hos ett företag eller en sammanslutning som tillhandahåller avbytar-service eller en självständig yrkesutövare kan vara sådan avbytare som lantbruksföretagaren själv har anskaffat. För avbytarjämsnt på grund av semester och avbytarjämsnt i form av vikariehjälp kan lantbruksföretagaren också anställa en avbytare i arbetsavtalsförhållande, dock inte en person som i egenskap av till semester berättigad arbetar tillsammans med lantbruksföretagaren på samma lägenhet.

26 §

Ersättning för avbytarjämsnt som lantbruksföretagaren själv ordnat

En lantbruksföretagare har rätt att på

ansökan få ersättning för de kostnader som orsakas av avbytarjämsnt som företagaren själv har ordnat förutsatt att han eller hon för tiden för avbytarjämsnten har frigjort sig från sin i 8 § avsedda uppgiftsandel. Ersättningens storlek per i 8 § avsedd avbytarimme är

1) den högsta grundlönen enligt det allmänna kommunala tjänste- och kollektivavtalet för en avbytare med månadslön, multiplicerad med 2,1, om avbytare är anställd hos ett företag eller en sammanslutning som tillhandahåller avbytar-service eller är verksam som självständig yrkesutövare, samt

27 §

Avgift för vikariehjälp

För vikariehjälp uppbärs hos den som får servicen en timavgift som inte får överstiga kostnaderna för tillhandahållandet av servicen. Timavgiften är en euro per timme avbytarjämsnt ökad med ett belopp som fås genom att arbetsinkomsten enligt lagen om pension för lantbruksföretagare för den som får vikariehjälp divideras med 5 000, om inte något annat bestäms nedan i denna lag. Avgiften bestäms enligt den arbetsinkomst som gällde för den som får vikariehjälp den första dagen under det år då vikariehjälp inleds. Om sådan arbetsinkomst saknas, bestäms avgiften enligt den indexförhöjda arbetsinkomst som senast gällde för den som får vikariehjälp. Om den som får vikariehjälp inte har haft någon försäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare, skall den årliga arbetsinkomst för en ny företagare som i tillämpliga delar uppskattats enligt grunderna i nämnda lag läggas till grund för avgiften.

27 a §

Förhöjd avgift för vikariehjälp

För vikariehjälp uppbärs en avgift enligt 27 § förhöjd med 50 procent

1) om den som får vikariehjälp är berättigad till löneförmåner på grundval av anställnings- eller tjänsteförhållande eller har en gällande försäkring enligt lagen om pension

för företagare (468/1969) då vikariehjälpen inleds, samt

2) när vikariehjälp lämnas med stöd av 7 d § eller 7 e § 2 mom.

27 b §

Avgift för vikariehjälp motsvarande avgiften för avgiftsbelagd avbytarhjälp

För vikariehjälp uppbärs en timavgift som bestäms enligt 28 § 1 mom. till den del vikariehjälp på grund av arbetsoförmåga pågår i mer än 90 dagar och om den som får vikariehjälp inte för samma tid är berättigad till dagpenning enligt sjukförsäkringslagen eller en därmed jämförbar primär förmån eller rehabiliteringsstöd.

För vikariehjälp uppbärs en timavgift som bestäms enligt 28 § 1 mom. också i sådana fall då vikariehjälp lämnas med stöd av 7 f § 4 punkten eller 7 h §.

För vikariehjälp uppbärs en timavgift som bestäms enligt 28 § 2 mom. när vikariehjälp lämnas med stöd av 7 § 5 mom. Om den som får vikariehjälp beviljas invalidpension eller rehabiliteringsstöd med anledning av ett beslut som avses i nämnda bestämmelse, sänks avgiften enligt detta moment på yrkande av den som får vikariehjälp så att den motsvarar 27 §.

27 c §

Sänkt avgift för vikariehjälp

Om grunden för vikariehjälp är graviditet och förlossning, uppbärs för vikariehjälp under moderskapspenningsperioden enligt sjukförsäkringslagen den avgift som avses ovan i denna lag sänkt med 50 procent.

Den fastställda avgiften för vikariehjälp kan sänkas, om det finns anledning till detta med hänsyn till utkomstförutsättningarna för den som får vikariehjälp och dennes familj.

28 §

Avgifter för avgiftsbelagd avbytarhjälp

För avbytarhjälp enligt 16 § 3 mom. uppbärs hos den som anlitar avbytarhjälp en

avgift som motsvarar den högsta grundlönen enligt det allmänna kommunala tjänste- och kollektivavtalet för en avbytare med månadslön, multiplicerad med 2,1.

30 §

Dröjsmålsränta samt indrivning utan dom eller utslag

Om en i 27, 27 a—27 c eller 28 § avsedd avgift eller i 29 § 1 eller 2 mom. avsedd ersättning inte har betalats på förfalldagen, får en årlig dröjsmålsränta uppbäras från förfalldagen på de grunder som anges i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982). Den förfalldag som utgör grund för betalningen av dröjsmålsräntan kan infalla tidigast två veckor efter att den service som utgör grund för bestämmandet av avgiften har erhållits.

30 a §

Lantbruksföretagares ansvar för avgifter och ersättningar

En lantbruksföretagare svarar såsom för egen skuld för avgifterna och ersättningarna enligt denna lag för en i samma företag arbetande make eller medlem i familjeföretaget samt för den som lever tillsammans med lantbruksföretagaren under äktenskapsliknande förhållanden. Här avsett ansvar gäller dock inte en lantbruksföretagare som i ett företag han eller hon har bestämmanderätt i inte bedriver lantbruksföretagarverksamhet på grundval av ägande- eller arrenderätt. Idkas jordbruk enligt denna lag i form av en sammanslutning, svarar även sammanslutningen såsom för egen skuld för sina delägares avgifter och ersättningar som grundar sig på denna verksamhet.

7 kap.

Kostnader

36 §

Avdrag på kostnader för avbytar-service

Såsom avdrag på kostnaderna enligt 35 § räknas

1) avgifter som uppbärs med stöd av 27, 27 a—27 c och 28 § samt ersättningar som uppbärs med stöd av 29 § 1 och 2 mom.,

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

På beslut som fattats innan lagen har trätt i kraft och som gäller beviljande av eller avgifter för vikariehjälp tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1136

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingsamarbetet**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning från av biståndsministern, föreskrivs:

1 §

Den i Pretoria den 13 november 2001 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingsamarbetet, som godkänts av republikens president den 28 september 2001, träder i kraft internationellt för Finlands del den 13 december 2001 så som därom har avtalats.

2 §

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2001.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Biståndsminister *Satu Hassi*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet, som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

Nr 1137

Statsrådets förordning om Folkpensionsanstalten

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 2 mom. och 25 § lagen den 17 augusti 2001 om Folkpensionsanstalten (731/2001):

1 §

Behörighetsvillkor för generaldirektören och direktörerna

Behörighetsvillkor för generaldirektören och direktörerna vid Folkpensionsanstalten är högre högskoleexamen, kännedom om systemen för social trygghet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

I fråga om språkkunskapskraven för generaldirektören och övriga direktörer tillämpas lagen angående den språkkunskap, som skall av statstjänsteman fordras (149/1922). Av minst en direktör fordras dessutom fullständiga kunskaper i svenska.

2 §

Undertecknande av handlingar

Folkpensionsanstaltens beslut skall under-

Helsingfors den 29 november 2001

tecknas. Beslut i form av ADB-utskrifter kan undertecknas maskinellt.

Fullmakter, förbindelser och andra jämförbara handlingar som utfärdas på Folkpensionsanstaltens vägnar undertecknas av generaldirektören och en direktör tillsammans, av generaldirektören eller en direktör tillsammans med en av styrelsen bemyndigad tjänsteman eller av två av styrelsen bemyndigade tjänstemän tillsammans.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1138

Statsrådets förordning
om ändring av folkpensionsförordningen

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i folkpensionsförordningen av den 7 december 1956 (594/1956) 54 § 4 mom., sådant det lyder i förordning 885/1982, samt *ändras* i 53 § 2 mom. den finska språkdräkten och 70 § 2 mom., sådana de lyder, 53 § 2 mom. i förordning 1597/1993 och 70 § 2 mom. i nämnda förordning 885/1982, som följer:

70 §

I anmälan skall ingå pensionstagarens fullständiga namn, personbeteckning, pensionslag, grunderna enligt vilka pensionen bestäms, penningbelopp och tid, för vilken pensionen utbetalas, samt sådan grund för

årlig höjning av pensionen, som inte fastställs enligt ovan i 1 mom. nämnd grund.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1139

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om bostadsbidrag för pensionstagare

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i förordningen den 27 juli 1979 om bostadsbidrag för pensionstagare (642/1979) 11 § och *ändras* 5 §, sådan den lyder i förordning 887/1982, som följer:

5 §

I 8 § 1 mom. 3 punkten lagen om bostadsbidrag för pensionstagare avsedd betydande förändring anses ha ägt rum

1) när bidragstagarens årliga boendekostnader undergått en förändring som utgör minst 147 euro eller

2) när den årsinkomst som verkar minskande på beloppet av bostadsbidraget stigit med minst 734 euro eller sjunkit med minst 367 euro.

De belopp som nämns i 1 mom. motsvarar det poängtal för folkpensionsindexet enligt vilket beloppet av de folkpensioner som betalas ut i januari 2001 beräknats, och de justeras och avrundas enligt bestämmelserna i 13 § lagen om bostadsbidrag för pensionstagare.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1140

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om frontmannapension

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i förordningen den 18 mars 1977 om frontmannapension (271/1977) 3 § 2 mom. och 7 § 1 mom., av dem 3 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 391/1980, samt *ändras* 1, 2 och 8 §, av dem 1 § sådan den lyder i förordning 681/1986 och 2 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 495/1988, som följer:

1 §

Angående sökande av fronttillägg och extra fronttillägg, sökandens skyldighet att lämna uppgifter som behövs för att avgöra ansökan samt anmälningsskyldigheten för den som erhåller extra fronttillägg gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 5 kap. folkpensionsförordningen (594/1956). Angående mottagande av ansökan om fronttillägg och extra fronttillägg gäller på motsvarande sätt vad som bestäms i 68 § folkpensionsförordningen.

2 §

Utöver vad som bestäms i 1 § är den som söker fronttillägg skyldig att för Folkpensionsanstalten förete ett i militärpasset an-

tecknat eller av staben för militärdistriktet utfärdat annat skriftligt intyg om att han har tilldelats frontmannatecken, eller utredning om att han fått frontjänsttecken, fronttecken, eller ett sådant intyg som avses i 9 § 3 mom. lagen om frontmannapension (119/1977). När utredningen läggs fram får styrkta kopior användas.

8 §

Det som bestäms i 22 och 23 § folkpensionsförordningen skall på motsvarande sätt tillämpas på kostnader för förmåner enligt lagen om frontmannapension.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1141

Statsrådets förordning
om ändring av 1 § förordningen om betalning av fronttillägg utomlands

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen den 10 mars 1989 om betalning av fronttillägg utomlands (241/1989) 1 § som följer:

1 §
Den som ansöker om fronttillägg är skyldig att för Folkpensionsanstalten förete ett i militärpasset antecknat eller av staben för militärdistriktet utfärdat annat skriftligt intyg om att han har tilldelats frontmannatecken, eller utredning om att han har fått fronttjänstecken, fronttecken, veterantecken eller

ett sådant intyg som avses i 1 § 4 mom. lagen om betalning av fronttillägg utomlands (988/1988). När utredningen läggs fram får styrkta kopior användas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1142

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om komplettering av fördelningen av utbildningsanslag i anslutning till jordbrukets miljöstöd år 2001**

Utfärdat i Helsingfors den 29 november 2001

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om komplettering av fördelningen av utbildningsanslag i anslutning till jordbrukets miljöstöd år 2001	91/01	29.11.2001	5.12.2001

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariégatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 29 november 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Tarja Haaranen

Nr 1143

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om temporär ändring av 21 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om åtgärder i syfte att hindra spridningen av skadegörare och att utrota dem**

Utfärdat i Helsingfors den 30 november 2001

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om temporär ändring av 21 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om åtgärder i syfte att hindra spridningen av skadegörare och att utrota dem	92/01	29.11.2001	1.12.2001

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 30 november 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör *Tiina-Mari Martimo*